

Didwijzas

Kelewis

Apšakimū Štatimai i Kelewis kastoje po 2 Sgr. už kojnų, imulkeis Raštais išdrukawotą Gilę. Gro-matas reik šen atrahyti: **Border-Rosgarten № 5.**

eiwis, Karaliaucziuju Utarninką išbūdams, o, ant bile tofia Pusto eliotas, su Pustpinin- ant Bertainio Metū 4. Sgr. 9 Pf.

if

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniufams Zinės parnešas.

Pro. 43.

Karaliaucziuje, 15. Augusta.

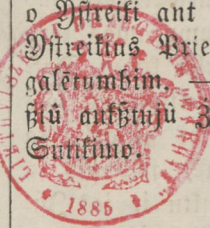
1871.

11. Nedėdienėje po šv. Traicės.

Wang. Luk. 18, 9—14. Grom. 1. Kor. 15, 1—10.

„Kas pasiaukština, tas bus pažemintas, ir kas žemin tas bus pakauštintas.“ Taip sako Ponas musų bendrieniškų Evangelijoj. Szitūs Jozas mes pagal jū tikrąjį Išsimanyką taip galėtum- išguldyti. Kas sawę patis, kaip anš Paryžėnšias, teisu laikos ir Ponui Dievui sawo gerus Darbus okūdams tūsins paniekia, kurie tokie geri n'ėjā kaip, tą Pons Dievs kartunta pažemis jam Bjaurybę Daugybę jo Griekū po Akiū statydams ir ji del i Pražudimą nugramzdindams. Ale kursai sawo wertybę bey Griekū Prapulti išpažindams ir pasi- vams, amžinojo Smeries kaltas epas, Wiešpatiespi Kraujo ant Gulgatōs už biednūsins Griekiniulus jūstiojo Susimilimo šautia, tas bus apteisintas, nū o Griekū numazgotas, dangiškiū Teisybės Rubu edytas ir Diewo Waifu padarytas. Tai Pono aus Mislis ir Liudymas bendrieniškame Prilygi- me. Ale tacziau kiek daug arba geriaus sakant: menkay atboj šito Liudymo. Kiek tytwiek daug Agyrimo, kiek Išsikelimo Swiete. Al tikl menkas itilus yra tujū, kurie sawo Griekū išpažysta. Lo- Dušel, minau nesiaukštink, bet žeminkis minėdama praraktiškojo Jozdio taip tariancio: „Szitaij sako štastis ir aukštay Iškelstasis, amžinay gywenšis, o Wardas šwents yra: Už gywenšis Aukštybėje Swentoj Wietoj ir prie tū, kurie sudaužytā ir pa- de Dwašę tur, kad atgawicziau Dwašę nužemintujū Szirdi Sudaužytujū.“ Amen. Jez. 57, 15.

musu Karalus i Cicorin išfeltas buvo, ogi ir gražus Sutarimas abiejū Žemjū Waldzios Dalykūse rados tay tacziau Cicorus Francas Jozepas, Rusdawimus Meto 1866 užmiršti ne galėdams, su sawo Szirdzia musu Žemes Lemui wis dar atstu stowėjo. Ale po nusi- dawušio šlowingojo Štraukimo musu Karaliaus Cicor- rians i Berlyna, kuriam ir yštretikštasis Feltmaršals Gablenas pribuvo, didis Persimainymas atšrado. Szis aukštastis Gendrolus Berlyne su didziū Meilingumu bey ypatišku Garbės Šrodymu priimtas tape ir i Wyna pargryždams sawo Ponui Gromatā nū Wofie- tijōs Cicoriaus parneše. O ta rodos anō Szirdi powisam perweikusi. Todel musu Cicorus ir i Ga- steinā keliauja, kuriame Mieste abu Cicorudu susieiti bey susiweittinti norincziū. Francas Jozepas dar niekados, Cicorumi budams, n'iera Berlyne buwęs; rapš pis meilingasis Susiejimas toki Susidraugawojimą ištaijys, kad yštretikštasis Cicorus ir mus aplonkys. O tai butu labay gražus, swarbus ir brangus Daikts del Išlikimo bey Išlaikymo ilgesnio Pakajaus. Jeygu Francuzams kumet i Miski ieitu, prieš mus atškeršyti o Ištreiki ant to sawo Pagalbininku laimėti, tay mes, Ištreikas Prieteleis turėdami, be jokios Baimės buti galėtumbim. — Dangaus Wiešpats te waldo Szirdis šū aukštųjų Žemes Waldonū ant Meilės bey širdingo Sutikimo.

Geležinis Kryžus, ale ne nū Geležies.

Bjaurusis Karas ir Szauksmas apie Karę, Die- wui deluy! nutyko, kruwiniejie Muszi pasibaigę yra, ale ne weikty ir ne lengwey prapuls Patyrimai iš Atminties Tujū, kurie išgastingiems Kraujo Praliej- mams arba Prifawojimui dejojancziū Ironytujū pri- bādami wiska patys mate ir girdėję, o ne, kaip mes, tikl per Raštus patyrę yra. Šlgay dar apie tus Pa- tyrimus kalbama ir rašoma bus, daug Sykiū dar mes minėtinū Rusdawimū, šim didziam Kare nusidawu- suju, girdėti bey škaityti gaušim. — Pirm Triumfo dabar nekuri nūbažna Žiupone, kuri iš širdingos Mei- lės bey Susimilimo wienam Locorete, arti Reino Upės

Susiderinimas tarp Prūsijos bey Ištreikiū

didyn eina. Kelone musu Kaaaliaus=Cicoriaus Miesta Gastein, yštretikškam Saleburgij gulinti ir dingo Sweikatos Wandenio turinti, mums išliudy- kad mes su Ištreikiu ant geriu Rojū stowim. Ne Waldzios abiejū Žemjū meilingay susirokoja, bet daczin Cicorudu wis glaudingiaus fits fitam arti- Kaip Wofietije jau seney Cicoryste paštojusi o

itaisytam, Szelpingą Klaudingiausę suzeistųjų Kareiwjų apšiemusi buwo, sawo Patrymus ant tolimesnio Szp-
 latinimo surašiusi yra. O kadangi tame Locerete ir
 kelintasis musu rytprusiškųjų Zalnierų meilingą Prifa-
 wojimą radęs, todel ir Kelewis, kas minėtina, iš tų
 Patrymu papasafoti nor. Jis galims Daiktis, kad
 toks Vietuwoš Sunus, šius Laiškus Skaitydams, tarp
 Suronytųjų, apie kuriųs šiczon kalbama, sawe pati
 atranda. Tangi šendien apie geležini Kryžų, kursai
 tacziau ne nū Gelezies, iš Pasafojimū anos Žiuonės.

„Jau wël šwiežiū sunkiey Fronytųjų parėjo“
 buwo wienam Rytmetyje pernay Wasaros sakoma,
 weik po kruwinųjų prie Meiso buwusųjų Dienū. Tas
 Zodis, kaceig jau tankiey girdėts, wisas jausancziasęš
 Szirdis wël iš Naujo sujudio. Greitay wisi Loce-
 reto Pagalbininkai mes pašokom ir prie Wezimū nusi-
 skubinom, ramdyti, gairinti, gelbėti oordami. Iš
 wiso Pulko Parwestųjų mums pirmjausey ir wyrjau-
 sey karzygiskay puikūs Pawidals wieno aukštay. Išau-
 gušio Jaunikaiczio i Akis pūle, o tai ne dėl jo man-
 dagaus Šweizdejimo, bet ypaczey dėl jo labay smut-
 nojo ir didžias Kanczias išludyanczio Weido. Ne
 Dymai, kad mes pirmjausey ji musu papraštojo Klau-
 symu italbinom.

„Kur Jus turit sawo Szūmi?“

„Dešinys mano Petys sutruškintas“ menku
 Balsu atšilpe Ligonis. Artyn prižengusieje Dieforei
 tūjaus po pirmojo Perweizdejimo ištare, kad jo Ranka
 iki Peties regis turēsenti nuimta buti. — „Ak,
 kodel Daktarai tūjaus taip atwiray ir taip aiskiey
 apšmutnyjanti jū Šradymą ištaria ir tūmi tur Bednū-
 sus, jū Rankoms Padūtūsus, tankiey pirm Gzieso, o
 tankiey noprosnay išgandina!“ Taip mes Upgailėjimo
 pilnosios Moteriskosios, Dieforiams padwyndamos tarp
 sawęs kalbėjom o kartais ir wienam arba fitam Dak-
 tarui išpėjom. Ale šie atšakdawo, jū atwirasis toks
 Misiū Štarimas, kad Suzeistasis turēsęs šie arba tą
 sawo Sanariū pamesti, todel nusidūdęs, jeib šis su
 apšmutnyjancze Mislimi per Gziesą sujuntu ir jos Š-
 gastingumą pamazū nusipratintu. — Dieforiū Sūdas,
 ant musu jaunojo Prūso ištartasis, musu Szirdis su-
 judino, ale dar daugiaus Nusiminusiojo Atšakymas:
 „Mielians aš noriu mirti!“

Ale Wiešpats Diewas fitaip norėjo. Musu my-
 limasis Ligonis ne bille kokiam praštam Mėšinetojui,
 bet didey pagirtam, sugadintus Sanarius pataišyti bey
 gydyti mokancziam Dieforui i Rankas pūle. Szis fe-
 rta Wietose Pjumi Kryzeis padaryti ir dideli Skaitlu
 „Istikiū sutruškintojo Kaulo išimti turėjo. Tokiu
 u Rankos Išlaimymas pastojo galimu Daiktu. Ale
 Wargū Daubas bey Kancziū Gilybes reiz-
 Szaltasis Drebulyz — tas Loceretū bey
 Prifawojimo didžiausis Šgastis — su

karštoju Drugiu wis iš wien persimaine; stiprosi Žny-
 tūra wis daugiaus pawyto. Ligonis pats dūmojo, o n-
 jo Smerties Udyna arti ēsanti, tacziau kad mes
 klawiem, bau jis norētu per mus jo Gimdytoja
 apie sawę tikrą Žinę dūti, tay jis toktai ne noržia
 iwelyti, sakydams: „Mano Gimdytojei, toli Rytprusišes
 Prowincij gywendami, ne gal manę aplankyti, o myda
 no-Motynelei aš ne noriu wisa sawo Beda pati
 dūti, jos Tūžba per didelę butu.“ Todel nūg mūjo
 Pūšes, tiek galima, nurambanczios Žinės i jo Tėwi
 tape nusištos; kuriose mes rods ir saugojomės, czion
 Neteišbe rašyti. Ale kaip jis pirmaję Gromatą
 Namū sulauke ir apie širdingaji Gorojima jo Samwa
 fiu, ant jo Pargryžimo laukancziųjų, skaitę, tay dūma
 los Ūbaros per išblyškusis jo Skrostus tekejo. Szitejo
 jis widutini sawo Jautimą niekados n'iškreiškawotim
 wos Sykieis koki retą Zodelę te kalbėdawo, o tai ypa
 Dalies del per Mier' didžios kuniškos Silpnybės, sim
 ant antros Pūšes ir del jo ypatiško Budo, kursai irtai
 Gziesą prieš mus lyg užšrakines buwo. Medielū iš
 dėles truko tas jo Pasilaimymas. Peršulei bey Wzija
 šingi Pūlojimai šie musu Ligonis taip silpnu padare, kuria
 mes galjausey ney maž su jomi kalbėti ne galejo,
 Ney wiens Tūjū, kurie ji mate, n'uzmirš tą manę ir
 gu Weidą, kaip tas pabales ir smutnas ant Briegalės P-
 gulėjo. Ruditiškas, Klaušymo pilnas Pažwilgėjimū
 iš jo puikiųjų mėlyniųjų Akū Rožnam Szirdi nutw-
 turejo. Galjausey man, jo wyrjausey Prifawotojei, bes
 jo užšrakinesis Widus atšiwere. Dieforiui wiena S-
 wel iš Naujo Rankas bey Peili prie jo Monū pri-
 giel-
 dant, aš ji sawo Glėbyje buwau laikiusi, o M-
 Drugiui paškelus, Dieng ir Nakti ji kawodama betor
 sedėjusi. Tūmi aš jo Szirdies bey Burnos Atšir-
 rimą buwau laimėjusi. Mano Apraištymis nūg da-
 jam gerjausey pamėgo; sunkiausose Kancziuose wis
 smu Weidu jis man dėkawojo. — Man wienai kad
 ir išpasafajo, kur ir kaip jis suronytas tapęs. Tok-
 nusidawo wiename tū didžiniū Musiū prie Metso,
 ronytus Baierus iš Karo Pynijes ant Aprišimo W-
 tos be nešant. Musu jaunasis Rytprusiškasis, Sz-
 tokiū Nėšiejū atširabus, iš walnos Wales toktam
 šlužyjimu buwo prišijules. Francuzai, kaip tan-
 taip ir dabar ant Nėšiejū buwo šowę, nešant
 Baieriški Smercziop peršowę o musu gelbanczi
 Nėšiejui Peti bey Ranka sutruškine. Wargingay
 kone slinktinay jis tacziau tik dar iki ant arcziausio
 Apraištymo Wietos nušgawęs, nū czion jis su fit-
 Fronytaisieis i arthyma Kiema nugabentas tapęs, kur
 wienoj Baznyczioj Nakti perleisti turēsęs. Su Sz-
 cziawimu jis tos Nakties paminejo. — Arti prie
 toriaus, nū kurio maža Lampele silpna Swiesia iš-
 tinusi, gulėję Suronytieje. Jū Werkimas ir D-
 wimas bey sunkieje Dusaujimai Miršrancziųjų bau-
 so

Žnyčia pergarsejo. Tos Makties jis, kol gyvės ke-
mineti.

Mums primenant, kad jis už savo gerąjį Norą
zalnieriškąją Wiernybę Garbės Ženkla geležino
pelnęs sąs ir taip gerą, kaip kiti gauti
atfale musu Ligonis, ant sužeistuos Rankos
nydams:

„Sztay mano geležinis Kryžus, aš tą prie Peties
mėdjos!“

O geležinis iš Tiesos buvo tas jam uždetasis
Kryžus.

Mėnėsei praėjo, wis dar Skilties nū jo Kaulū
walnyjo, tantien atskartojo dar Daktaro Peilo Pri-
mai, ale musu jaunasis Prusas kantrey wisą iš-
Sztėjo, apswaiginancę Diefarstwą, del lengwesnio Iž-
wotimo jam dūdamaję, jis kozną Syki šalin nurodydavo

padams, kad jis, kol tikt ištrivōdams, sawo pilną
šifanymą palaikyti norys. — Daugiaus kaip tryš

ūrtainei Meto jau praėjo, daug jo Kentėjimu Drau-
išgijo ir Namūn paleisti tape, ale musu jaunasis

ūžjiaus Mėšėjās wis dar tur kentēdams trivoti bey
kuriauti. Rods ir jis sawo Ižgydymui priešais žen-

tejo, tacziau labay iš Palengwo ir pamažu, tantien
ir i Pablogėjima atpuldams, tacziau niekadās ney-

alš Pasigodimas per jo Lūpas ne pereit. Tikt wiena
jūki, kaip Žinia apie Paryžo Kaptulierawimą parlieke

tant Miesto Ulyčių iš Burndōs rykaujancios Dau-
res „Wakta prie Ryn-Upės“ pastambėjo, tay jis

Smutnybe bewaik ir su Uartumu tare: „Tie tikt
gied“, o mes turėjom išprowyti!“ — Sawo Ranką

Peties jis wargiey komet kofiam norint Darbui
troti galēs — o tai ne mažās Mėginimas tofiam

riam jaunam Wyrui — tacziau jis jau dabar ga-
išmōkti bey išpažinti, koki brangu Laimėjimą jo

šiai bey Dwasei jam ši Kryžiaus Sziule suteko,
kad jis dabar powisam kitoks pastojēs, ne kaip jis

wo Dienose Palaimos bey Sweikatos buwes.

At, kad bent wis jo Kentėjimo Draugai taip
yti galētu, kaip jis sakydawo: „Aš ne noprošnay

Stiau man uždetajį geležinį Kryžū!“ †

Wisofia Žinia.

— Bairiškame wyriausiamė Mūnchen yra kati-
klasīs Erts-Wyskupas aukštay mokitajį Prafesseri

katilikišką Kunigą Döllingeri dėl to, kad jis ne
i Palusnumą po tūm naujųju katilikiškūju Wierdōs

oflu pasidūti, kad dabar Popiezius Wierdōs Dalsūje
zioti ne galis, iš katilikiškōs Wierdōs Draugystēs

umēs. Ale už tai yra wis Prafesseriei arba aukš-
Mokitojei ant Stadiernjōs Mieste Mūnchen jė

sawo Wyriausijį pasistyrę. Dgi ir šep tulūse

Miestūse katilikiškiejje Wyskupai siaczia prieš tūsius,
ypacziey Kunigus bey Mokitojus, kurie naujijį Wierdōs
Moklą ne nor priimti, tūsius nū jū Urėdu nuštatydami,
jūs iš Wierdōs Draugystēs išmesdami ir jūs i Žmoniu
Apjūtą ir N'apfantą padūdami, taipo, kad dabar Žem-
jū Wyriausybes tur anus Persekinētūsius i sawo Apgy-
nimą imti.

— Kaupliū Liga šiczion Karaliaucziuje dar
randas, ale ji jau imanytinay sunykusi ir tikt retay kę
šiczion dar apninka, ale Koleros Liga wis daugiaus
platinas.

— Rygdōs Mieste Rusijoj, yra Pietnyczioj
14 taji Juliju tarp Walczū, Wytiniū ir Szepjū ant
Upės Dyna didelė Ugnis pasidariusi, kuri baīs daug
Ižpustyjimū išprowyjsi.

Musū Wiešpats Ciecorius Wilhelms yra iš
Miestelio Gms jau dabar atstojęs ir ant Kelionēs i

Ytreikiškąjį Miesteli Gastein ant Bartojimo ten iš
Uldōs tekanciojo Sweikatos Wandens pasidawēs. Bet

ant šitōs Kelionēs jis keta ir prie Ytreikiū Ciec-
orius Ytreikiškame Miestelyje Jschl (Jsl) apsilankyti.

Sziotiu Budu nor musū Ciecorius Ytreikiškiui Garbę
padaryti, bequ rofūdams, rasi bene taip busent galima,

Ytreikiškiū Papyki iš Meto 1866 prieš mus besi-
kurenanti, pergalėti. Kalbama, kad musū Firštās

Bismarkis kaip ir Ytreikiškis wyriausyis Ministe-
ris Beystas, o rasi bene ir pats Ytreikiškis Ciec-
orius i Miesteli Gastein ant kokio Gieso nukeliausę.

Jey tai nusidūtu, tay ten iš Tiesōs bus swarbjiū
Dalskū dėl Pakajaus Iškaitymo susneketa.

— Iž Rhymo Miesto pajakojama, kad Popiezius
prieš Wokietijōs Wiešpaczius didey sąs išbykinēs ir

uždraudēs, jam be girdint Wardę musū Ciecoriaus
arba ir Bismarkio paminėti. O tai rodōs wis todēl,

kad musū Ciecorius n'apšima dėl Popieziaus prieš
Italijōs Karaliu Wiktor Jmanueli Karę kalti. Bet

jey tai tiesa butu, tai tūmi Popiezius didelę Nedėkin-
gystę prieš musū Ciecoriu išrodytu, kurfai norint pats

ewangeliškas budams, tacziau Popieziui ir jo katilikiš-
kajei Bažnycziai sawo Žemese tiek daug Walēs ir

Walnybēs dawēs, o ir tiek daug Gero išrodēs, kaip
toktai ney joks katilikiškas Wiešpats ne dars.

Su tokia Nedėkingyste Popiezius saw didžiausią Iškadę ga-
lētu pasidaryti.

— Paryžo Mieste dabar yra Prowa prieš Maist-
tininkus, kurę Giristai taip ilgay prigatowyje, jau iš

Dikro prasidėjusi. Iž Szatsanwalto Skundōs gau-
nam patirti, kad Maisttininkai matydami, kad jie busę

pergalėti, Paryžo Mieste 238 didziū Butū ir Palo-
czū nudeginę. Ale durniausieje Maisttininkai ne

buwo wienar Francuzai, bet iš wiso Swieto Žemjū
ten susibėgusieje Dykadūniei Balamutai, kurie ant to

eit, wisiems Turtingiems Turtus atimti ir tarp sa-

weš išsidalyti, sąlydami: „Turtas, tai Wagyste.“ Niekas pagal jų Misli ne tur ney jokio Daikto saw wiens turėti. Kas wiens yra, tai tur Wisū buti. Wyriausybe tur kožnam jų Darbus kas Dieną priskirti, kas Dien Algą arba Penungą dūti ir kožnam reikalingūsius Daiktus ant Wartojimo pažyczyti, powisam taip kaip prie Žalnierū daroma. Ale regima, kad taip wijōs Walnybės butu Gloda!

— Numėnijōs Kunigaitštis arba Firštas. Karš, kurlai Princas iš Hohencullerū Giminės budams apsieme, anōs Kunigaitštystės Waldziōs Wadzias i Kantas imti, tōs Zemės nelemtūsius Žmones geriaus sudawadyti ir i didesnę palaimą ivesiti, ju jeis Niekas pradėti ne galėdams jau dabar iš Naujo ant to misly, iš anōs sawo Kunigaitštystės atstoti. Priežastis to Dalyko dabar yra Gelžkelis, kuri daug garbwotafis Sztrusberkis su sawo Draugais Numėnijoj budawoti apsiēmēs ir tam su anōs Waldziōs Pawelyjimu ant Kunigaitštystės Rokundo bais daug Piningū i Skola užēmēs. Szitū Skolū išdrukawotūse Užrašūse stow pajaktyta, kad Numėnijōs Waldzia apsimanti už fitū Skolū Tresus manding po 7 Pracentus stowėti. Anie Gelžkeliei, kaczieng pirm keliū Metū pradėti, dar toli ne gatawi, o todėl ir ne wartojami. Ale todėl jie ir ney jokios Winingēs ne neša, o Skolōs Užrašus turintieje už sawo Piningus ne gaun ney jokiu Tresū. Sztrusberkis Skolytojus siuncz pas Numėnijōs Waldzia, o Numėnijōs Waldzia wēl pas Sztrusberki. Firštas Kardelis beje jau norėjo Tresus mokėti, ale jo Ministeriei ne klause. Jie tą Dalyką padawe Numėnijōs Diputiertū Saimui, o tasai dawe tą Įstaringą, kad reikiant Sztrusberkio Numėnijoj pabudatūsius Gelžkelius nušecūti potam pardūti, o Skolytojei iš tū įbrautūsius Piningus pagal Mierą tiek kožnas dawēs, tarp sawēs išsidalyti. Ale regima, kad Skolytojei taip didžiausią Dalį sawo Piningū prapuldytu, o kadangi ir iš Wokietijōs daug yra ant anū Gelžkeliū Piningū išdawe, tay musū Firštas Bismarkis Wokietijōs Wardan yra Numėnijōs Waldziei sąlydines, kad ji minau kaip pasižadėjusi Tresus mokėti; jey ji ne klausysenti, tai jis Turkijōs Wieszpati Sultaną kaip Numėnijōs wyriausiji Wieszpati, po kuriūm pagal Derejimū Numėnijōs Kunigaitštis tur stowėti, paprašyēs, kad tas Numėnijōs Waldzia ant Tresū Užmokejimo priverstu. Įš to yra Numėnistkiei Papykyje priēs Wokietiją ir wisus Wokieczius haifingay sudulke, o kadangi Firštas Kardelis taipojau Wokietis ir daug Wokiecziū Ponū, Tarnū ir Rodininkū aplink sawę tur, tay Numenistkiū Napykanta ir priēs ji už-

šidegusi. Kas žin kaip ilgay fitas wofistkafis Firščion tarp lyg pus giriniū ir pusdukiū Žmoniū triwos.

Preke Karaliauczuje 29. Juliju.

Ant Turgaus Jawū mentay pareit. Kwicziei 88 98 Sgr. Rugiei 50 — 59 Sgr. Wrieziei, dib., 45—48 Sgr. Wrieziei, maj., 44—46 Sgr. Awizos 30—35 Sgr. niei, rain., 60—70 Sgr. Žirniei, balt., 55—60 Sgr. putes 40 — 42½ Sgr. Szienš 22 — 26 Sgr. uš Sziaudai 12—14 Sgr. Swiestas 8 Sgr. uš Swa Kiausiei 5½ Sgr. Mandelis.

U p s a k y m a i .

Aš siūm Apsakymu žinomą darau, kad aš ir Mete wēl wisose didziose Fabrikese Wokietijōs esu buwēs, norint kaip wisū Taworai ne mentay brangyn eje, taci man dar passete labay pigiey išpirkti. Aš todėl siam markui pristulau, kaip ypacziey pagirtinū Daiktū:

dibey gerū tikrū mėlynū Milū,
dibey gerū tikrū mėlynū Diffel,
tikray gerą žalnieriską Milą.
labay puiky Multun Paswikimo Kuzams,
tikray gerą mėlyną Multun Markstinams,
dwilinkay apdrukawotū Geikiū Szjurštams,
geriausū drukawotū Kartunū,
naujū Bumbulēs Skepetū,
naujū dibey gerū tamsmelynū Stippelskpetū,
naujū pus filkiniū Galwōs bey Kalko Skepetū
apdrukawotū Kamelutū.
Namie jaustū markioniū Inkratū Patalams.
Namie jaustū markioniū iš ilgay ir skersay dryžūtū
werpeliūtū Užwalkū,

kaip ir wisokiū fitū Taworū dar už senases ypacziey pig Prefias.

Klaipėdoj Augusto Mėneshy.

Otto Meyer,

Fridrich Wilhelm Ulyczioj Num. 21. 2

Parwūtōs tikray Bryma: Bumbulēs wisofitiūse myliū Parwūse, ogi ir lyg liepsnojancziōs arba smizgustios talp wisūse Parwūse ir t. t. pristulo garbingiems Birfelū už pigias Prefias Parwinyczia prie

G. Sperling,

Tilžeje, aukštoje Ulyczioje Num. 18.

Neblykiota geriausią Bumbulē po 10 Sgr. už Sgr. kaip ir wisūse Parwūse powisam neplunkancziūse pristulū dibey pigiey

Audymū Krome prie

Friedrich Weiss,

Tilžeje Wokiecziū Ulyczioj Num. 14, ant Kamp